

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/6/2022
Identifikačné číslo spisu:	6118311211
Dátum vydania rozhodnutia:	17.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6118311211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v exekučnej veci oprávnených 1/ V. G., narodeného XX. F. XXXX, trvale bytom v M., N... XXX, 2/ W. G., narodenej X. F. XXXX, trvale bytom v M., N. č. XXX, zastúpenej spoločným zástupcom oprávneným 1/, proti povinným 1/ PaedDr. O. K., narodenému XX. V. XXXX, trvale bytom v G. B. Y. XX, 2/ Mgr. F. K., narodenej XX. V. XXXX, trvale bytom v G. č. XX, o vymożenie 9.407,56 € s príslušenstvom, o dovolaní oprávnených 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní oprávnených 1/ a 2/ z a s t a v u j e.

II. Povinným 1/ a 2/ n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) uznesením č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018 zamietol návrh oprávnených 1/ a 2/ na vykonanie exekúcie podľa ust. § 53 ods. 3 písm. b/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“). Oprávneným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2 Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že oprávnení 1/ a 2/ sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným exekučnému súdu prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Jozefa Blašku, so sídlom exekútorského úradu v Michalovciach, Ul. kpt. Nálepku č. 8 dňa 26. júla 2018, domáhali od povinných 1/ a 2/ vymożenia sumy 9.407,56 € s príslušenstvom na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 4. septembra 2012, sp. zn. 8C/16/2012, ktorý sa stal právoplatným 15. novembra 2012 a vykonateľným 19. novembra 2012. Exekučný súd výzvou na odstránenie vád z 5. septembra 2018 vyzval oprávnených 1/ a 2/ aby uviedli, či a v akej výške si prihlásili pohľadávku v zmysle exekučného titulu do konkurzu vedenému voči povinnému 1/ na základe uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 31OdK/132/2017 z 22. novembra 2017 a konkurzu vedenému voči povinnej 2/ na

základe uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 32OdK/109/2017 z 22. novembra 2017. Ďalej ich vyzval, aby pre prípad neprihlásenia pohľadávky uviedli, či boli ustanovenými správcami konkurznej podstaty písomne upovedomení, že bol vyhlásený konkurz. Rovnako mali v návrhu na vykonanie exekúcie doplniť spoločného zástupcu oprávnených 1/ a 2/ v súlade s ust. § 48 ods. 9 a § 48 ods. 3 písm. c/ Exekučného poriadku, ako i predložiť plnú moc v elektronickej podobe pre spoločného zástupcu, autorizovanú v zmysle ust. § 23 ods. 5 písm. a/ zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o e-Governmente“) alebo autorizovanú súdnym exekútorom v zmysle ust. § 48 ods. 8 Exekučného poriadku. Dňa 17. septembra 2018 doručil súdny exekútor exekučnému súdu opravu vád návrhu na vykonanie exekúcie, v ktorej uviedol spoločného zástupcu oprávnených 1/ a 2/ a predložil žiadanú plnú moc pre zástupcu. K podaniu pripojil i prihlášky pohľadávky oprávnených 1/ a 2/ do konkurzu voči povinnému 2/ a potvrdenia správcu konkurznej podstaty Mgr. Petra Pihorňu z 29. júna 2018. Následne exekučný súd v uznesení č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018, vydanom vyšším súdnym úradníkom, konštatoval, že každá platobne neschopná fyzická osoba, a to bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o záväzky z jej podnikateľskej činnosti, má možnosť domáhať sa oddĺženia prostredníctvom konkurzu alebo splátkového kalendára. Inštitútom oddĺženia sa dlžník zbaví starých dlhov, ktoré mu vznikli pred vyhlásením konkurzu alebo predtým, ako mu bola poskytnutá ochrana pred veriteľmi. Tiež sa zbaví všetkých záväzkov, ktoré by mohli vzniknúť v budúcnosti, na základe dovtedy uzavretých zmlúv či záväzkov. Návrh na vykonanie exekúcie bol exekučnému súdu doručený 26. júla 2018. Lustráciou v Obchodnom vestníku súd zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31OdK/132/2017 z 22. novembra 2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka povinného 1/, pričom v konaní bol ustanovený správca konkurznej podstaty Mgr. Peter Pihorňa. V uznesení exekučný súd zároveň rozhodol o oddĺžení povinného 1/ a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastali deň nasledujúci po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, teda 30. novembra 2017. Ďalej exekučný súd lustráciou v Obchodnom vestníku zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31OdK/109/2017 z 22. novembra 2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka povinnú 2/ a v konaní bol ustanovený správca konkurznej podstaty JUDr. Gabriel Šoltés. V uznesení súd zároveň rozhodol o oddĺžení povinnej 2/ a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastali 30. novembra 2017. Pretože vyhlásenie konkurzu na majetok povinných 1/ a 2/ predchádzalo podaniu návrhu oprávnených 1/ a 2/ na vykonanie exekúcie na Okresný súd Banská Bystrica, exekučný súd uzavrel, že neboli splnené podmienky, aby vydal poverenie na vykonanie exekúcie, preto vyšší súdny úradník návrh oprávnených 1/ a 2/ na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku v spojení s ust. § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) zamietol. Dodal, že vymáhaná pohľadávka bola oprávnenými 1/ a 2/ prihlásená do konkurzu voči povinnej 2/. Oprávnení 1/ a 2/ síce doručili správcovi konkurznej podstaty prihlášku pohľadávok do konkurzu i voči povinnému 1/, avšak prihlášky neboli zapísané, keďže konkurz bol ukončený pre nedostatok majetku zverejnením oznámenia v Obchodnom vestníku dňa 29. marca 2018. Napriek tomu, že konkurz voči povinnému 1/ ako spôsob oddĺženia bol zrušený, oddĺženie dlžníka (povinného 1/) nezaniklo a účinky oddĺženia zostali zachované.

3 Proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018 o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie podali oprávnení 1/ a 2/ sťažnosť, v ktorej uviedli, že obaja povinní sú zamestnaní a poberajú mesačnú mzdu, preto sú platobne schopní splácať pohľadávku oprávnených 1/ a 2/ podľa dohodnutého splátkového kalendára spôsobom, akým sa to vykonávalo do času podania návrhu na konkurz. Skôr ako exekučný súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa tým, či sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, subjektom, ktorý je na podanie sťažnosti oprávnený a tým, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon sťažnosť pripúšťa. Exekučný súd dospel k záveru, že lehota na podanie sťažnosti proti napadnutému uzneseniu márne uplynula 18. októbra 2018, pričom oprávnení 1/ a 2/ podali sťažnosť prostredníctvom spoločného zástupcu na pošte Strážske až 5. decembra 2018. Procesnoprávnym dôsledkom oneskorene podanej sťažnosti je jej zamietnutie, keďže ustálená súdna prax považuje za „nedôvodné“ i tie sťažnosti, ktoré sú podané oneskorene, neoprávnenou osobou, po prípadnom späťvzatí, resp. sťažnosti podané proti rozhodnutiu, voči ktorému sťažnosť nie je prípustná.

4 Následne spoločný zástupca oprávnených 1/ a 2/ podal v mene oprávnených (ďalej len „dovolateľov“) dovolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že smerovalo voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018, ktorým súd zamietol návrh oprávnených 1/ a 2/ na vykonanie exekúcie podľa ust. § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku. Dovolateľa žiadali napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušiť. V dovolaní uviedli, že nárok dovolateľov na vrátenie nesplatennej čiastky zo sumy 10.181,- € s príslušenstvom je spravodlivý a v právnom štáte by mal byť právne nesporný i napriek nedodržaniu lehoty na podanie sťažnosti proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu. Ozrejmili, že dôvodom oneskorene podanej sťažnosti bola skutočnosť, že súdny exekútor JUDr. Jozef Blaško zanedbal povinnosť upovedomiť dovolateľov o vydaní rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie. Spoločný zástupca oprávnených sa o vydaní dovolaním napadnutého uznesenia dozvedel až po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti, pri príležitosti osobnej návštevy súdneho exekútora. Dovolateľa sú názoru, že povinní 1/ a 2/ sú platobne schopní predmetný dlh voči dovolateľom splatiť, spôsobom ako pred oddĺžením, preto rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie nie je správne a je potrebné ho zrušiť.

5 Na výzvu exekučného súdu dovolateľa prostredníctvom ich spoločného zástupcu doručili súdu opravu a doplnenie dovolania. Podanie však nie je originál, jedná sa o fotokópiu originálu podania, v dôsledku uvedeného na ňom chýba relevantný podpis spoločného zástupcu dovolateľov. Z obsahu podania vyplýva, že plnú moc na zastupovanie dovolateľov v dovolacom konaní súdu nedoložili a v danej súvislosti vyslovili domnienku, že uvedená požiadavka súdu je v rozpore so zákonom. Čo sa týka vymedzenia dovolacích dôvodov, dovolateľa k požiadavke súdu uviedli, že dlžníkom boli nepochybne známe ich majetkové pomery pred podaním návrhu na oddĺženie. Zámer dlžníkov bol jednoznačne nepoctivý, keďže po predaji bytu v roku 2008 nevlastnili okrem osobného automobilu žiadny majetok a preto využili možnosť konkurzného konania, ktorý spôsob im umožnil zbaviť sa dlhu voči dovolateľom.

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej aj „CSP“/), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať (§ 161 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

7 Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8 Podľa § 419 ods. 1 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9 Podľa § 35 CSP, o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

10 Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

11 Z ustanovenia § 419 ods. 1 CSP výslovne vyplýva, že dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu, teda súdu rozhodujúceho v inštančnom postupe o opravnom prostriedku (odvolaní) a len také rozhodnutie, ktoré je výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu, pričom iné rozhodnutia nie sú spôsobilým predmetom dovolacieho konania.

12 Procesnými podmienkami môžeme chápať také vlastnosti súdu a strán sporu, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania. Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takou vlastnosťou je aj funkčná príslušnosť súdu. Úprava funkčnej príslušnosti dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná

príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

13 Právny poriadok určuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích a proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho.

14 V posudzovanom prípade o žiadne také rozhodnutie nejde, keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu oprávnených 1/ a 2/ na vykonanie exekúcie podľa ust. § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku. Okresný súd Banská Bystrica rozhodoval v danej veci o návrhu oprávnených 1/ a 2/ nie ako súd odvolací, ale ako súd prvej inštancie. Pretože sa nejednalo o rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolanie proti nemu nebolo prípustné. Dovolací súd v danej súvislosti, poukazujúc na skutočnosť, že dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, konštatuje, že CSP neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je pritom neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, majúci za následok zastavenie konania.

15 Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie dovolania oprávnených 1/ a 2/ nie je daná, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Ek/1136/2018-35 z 2. októbra 2018 zastavil (§ 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

16 Dovolací súd na dôvažok ako obiter dictum poznamenáva, že i v prípade, že by Najvyšší súd Slovenskej republiky bol funkčne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie o dovolaní oprávnených 1/ a 2/, dovolanie by nemohlo byť vecne prejednané pre nedostatok podmienky konania, právneho zastúpenia dovolateľov (§ 429 CSP). Dovolanie bolo navyše podané oneskorene (§ 427 CSP) a nemá zákonné náležitosti v zmysle § 428 CSP, ktoré vady rovnako bránia vecnému prejednaniu dovolania.

17 Oprávnení 1/ a 2/ z procesného hľadiska zaviniť to, že sa konanie o ich dovolaní muselo zastaviť, čím povinným 1/ a 2/ vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinným 1/ a 2/ preukázateľne žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (R 72/2018).

18 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.